

I

(Νομοθετικές πράξεις)

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΑΠΟΦΑΣΗ (ΕΕ) 2019/420 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 13ης Μαρτίου 2019

για την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 1313/2013/ΕΕ περί μηχανισμού πολιτικής προστασίας της Ένωσης

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 196,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽¹⁾,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών ⁽²⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ⁽³⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ο μηχανισμός πολιτικής προστασίας της Ένωσης («μηχανισμός της Ένωσης»), ο οποίος διέπεται από την απόφαση αριθ. 1313/2013/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽⁴⁾, ενισχύει τη συνεργασία μεταξύ της Ένωσης και των κρατών μελών και διευκολύνει τον συντονισμό στον τομέα της πολιτικής προστασίας με σκοπό τη βελτίωση της αντιμετώπισης φυσικών και ανθρωπογενών καταστροφών από την Ένωση.
- (2) Αναγνωρίζοντας ότι η πρόληψη, η ετοιμότητα και η αντιμετώπιση φυσικών και ανθρωπογενών καταστροφών αποτελούν πρωτίστως ευθύνη των κρατών μελών, ο μηχανισμός της Ένωσης προωθεί την αλληλεγγύη μεταξύ των κρατών μελών σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ).
- (3) Οι φυσικές και ανθρωπογενείς καταστροφές μπορούν να πλήξουν οποιοδήποτε μέρος του κόσμου, συχνά χωρίς προειδοποίηση. Είτε οφείλονται σε φυσικά είτε σε ανθρωπογενή αίτια, εμφανίζονται ολοένα πιο συχνά, γίνονται πιο ακραίες και πολύπλοκες, επιδεινώνονται από τις επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής και αγνοούν εθνικά σύνορα. Οι συνέπειες των καταστροφών για τον άνθρωπο, το περιβάλλον, την κοινωνία και την οικονομία μπορούν να προσλάβουν πρωτόγνωρες διαστάσεις.
- (4) Από τις πρόσφατες εμπειρίες προκύπτει ότι η εξάρτηση από εθελοντικές προσφορές αμοιβαίας βοήθειας, υπό τον συντονισμό και με τη διευκόλυνση του μηχανισμού της Ένωσης, δεν διασφαλίζει πάντοτε τη διάθεση επαρκών ικανοτήτων για την ικανοποιητική κάλυψη των βασικών αναγκών των ανθρώπων που πλήττονται από καταστροφές, ούτε την κατάλληλη προστασία του περιβάλλοντος και των περιουσιών. Αυτό ισχύει ακόμη περισσότερο όταν τα κράτη μέλη πλήττονται ταυτόχρονα από καταστροφές που είναι επαναλαμβανόμενες και απροσδόκητες, είτε φυσικές είτε ανθρωπογενείς, και η συλλογική ικανότητα είναι ανεπαρκής. Προκειμένου να ξεπεραστούν αυτές οι ανεπάρκειες και να αντιμετωπιστούν οι αναδυόμενοι κίνδυνοι, όλα τα εργαλεία της Ένωσης θα πρέπει να χρησιμοποιούνται με απόλυτα ευέλικτο τρόπο, μεταξύ άλλων μέσω της προαγωγής της ενεργού συμμετοχής της κοινωνίας των πολιτών.

⁽¹⁾ Γνώμη της 18ης Οκτωβρίου 2018 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽²⁾ ΕΕ C 361 της 5.10.2018, σ. 37.

⁽³⁾ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 12ης Φεβρουαρίου 2019 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 7ης Μαρτίου 2019.

⁽⁴⁾ Απόφαση αριθ. 1313/2013/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, περί μηχανισμού πολιτικής προστασίας της Ένωσης (ΕΕ L 347 της 20.12.2013, σ. 924).

- (5) Είναι σημαντικό τα κράτη μέλη να αναλάβουν κατάλληλες δράσεις πρόληψης και ετοιμότητας, συμπεριλαμβανομένης της διασφάλισης της διαθεσιμότητας επαρκούς αριθμού ικανοτήτων για την αντιμετώπιση καταστροφών, ιδίως των δασικών πυρκαγιών. Δεδομένου ότι η Ένωση έχει βρεθεί αντιμέτωπη τα τελευταία χρόνια με ιδιαίτερα σοβαρές και εκτεταμένες δασικές πυρκαγιές, που έχουν αναδείξει σημαντικά επιχειρησιακά κενά σε διάφορα κράτη μέλη και στην ευρωπαϊκή ικανότητα αντιμετώπισης εκτάκτων αναγκών (ΕΙΑΕΑ), που θεσπίστηκε με τη μορφή δεξαμενής εθελοντικά προδεδευσμένων ικανοτήτων αντιμετώπισης που διαθέτουν τα κράτη μέλη με την απόφαση αριθ. 1313/2013/ΕΕ, θα πρέπει να ληφθούν πρόσθετα μέτρα και σε ενωσιακό επίπεδο. Η πρόληψη των δασικών πυρκαγιών έχει επίσης θεμελιώδη σημασία στο πλαίσιο της παγκόσμιας δέσμευσης για τη μείωση των εκπομπών CO₂.
- (6) Η πρόληψη είναι ζήτημα κείρας σημασίας για την προστασία από τις φυσικές και ανθρωπογενείς καταστροφές και απαιτεί την ανάληψη περαιτέρω δράσης. Για τον σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη θα πρέπει να ανταλλάσσουν με την Επιτροπή, σε τακτική βάση, περιλήψεις των οικείων εκτιμήσεων κινδύνων και της εκτίμησης της ικανότητάς τους διαχείρισης κινδύνων, εστιάζοντας στους βασικούς κινδύνους. Επιπλέον, τα κράτη μέλη θα πρέπει να ανταλλάσσουν πληροφορίες σχετικά με μέτρα πρόληψης και ετοιμότητας, ιδίως εκείνα που απαιτούνται για την αντιμετώπιση βασικών κινδύνων που έχουν διασυνοριακές επιπτώσεις και, όπου κρίνεται σκόπιμο, κινδύνων χαμηλής πιθανότητας με μεγάλο αντίκτυπο.
- (7) Η Επιτροπή, μαζί με τα κράτη μέλη, θα πρέπει να αναπτύξει περαιτέρω κατευθυντήριες γραμμές για να διευκολυνθεί η ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με τη διαχείριση του κινδύνου καταστροφών. Οι εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές αναμένεται να συμβάλουν στην προώθηση της συγκρισιμότητας των εν λόγω πληροφοριών, ιδίως όταν τα κράτη μέλη αντιμετωπίζουν παρόμοιους ή διασυνοριακούς κινδύνους.
- (8) Η πρόληψη και η διαχείριση κινδύνων καταστροφών συνεπάγεται την ανάγκη σχεδιασμού και υλοποίησης μέτρων διαχείρισης κινδύνων που περιλαμβάνουν τον συντονισμό ενός ευρέος φάσματος φορέων. Κατά την εκπόνηση των εκτιμήσεων κινδύνου και των μέτρων διαχείρισης του κινδύνου είναι σημαντικό να λαμβάνεται υπόψη η τρέχουσα μεταβλητότητα του κλίματος και η προβλεπόμενη πορεία της κλιματικής αλλαγής. Η κατάρτιση χαρτών κινδύνων αποτελεί κείρια πτυχή της ενίσχυσης των δράσεων πρόληψης και της ικανότητας αντιμετώπισης. Είναι εξαιρετικά σημαντικές οι δράσεις για τη μείωση της τρωτότητας του πληθυσμού, των οικονομικών δραστηριοτήτων, συμπεριλαμβανομένων των υποδομών ζωτικής σημασίας, της καλής διαβίωσης των ζώων και της άγριας πανίδας, των περιβαλλοντικών και πολιτιστικών πόρων όπως η βιοποικιλότητα, των υπηρεσιών δασικών οικοσυστημάτων και των υδάτινων πόρων.
- (9) Η Επιτροπή, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, θα πρέπει να μπορεί να θεσπίσει ειδικούς μηχανισμούς διαβούλευσης για την ενίσχυση του σχεδιασμού και συντονισμού της πρόληψης και ετοιμότητας μεταξύ των κρατών μελών. Επιπλέον, η Επιτροπή θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να ζητεί πληροφορίες σχετικά με μέτρα πρόληψης και ετοιμότητας για συγκεκριμένους κινδύνους, όταν ένα κράτος μέλος έχει επανειλημμένως υποβάλει αιτήματα συνδρομής. Η Επιτροπή θα πρέπει να αξιολογεί τις πληροφορίες αυτές με σκοπό τη μεγιστοποίηση της συνολικής στήριξης της Ένωσης στη διαχείριση των κινδύνων καταστροφών και την ενίσχυση του επιπέδου της πρόληψης και της ετοιμότητας των κρατών μελών. Θα πρέπει να μειωθεί ο διοικητικός φόρτος και να ενισχυθεί η διασύνδεση με άλλες βασικές πολιτικές και μέσα της Ένωσης, κυρίως με τα ευρωπαϊκά διαρθρωτικά και επενδυτικά ταμεία όπως αναφέρονται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1303/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽⁵⁾.
- (10) Οι πλημμύρες αποτελούν αυξανόμενο κίνδυνο για τους πολίτες της Ένωσης. Για τους σκοπούς της ενίσχυσης των δράσεων πρόληψης και ετοιμότητας στον τομέα της πολιτικής προστασίας και για τη μείωση της τρωτότητας των αντίστοιχων πληθυσμών τους όσον αφορά τους κινδύνους πλημμύρας, είναι απαραίτητο τα κράτη μέλη, όταν διενεργούν τις οικείες εκτιμήσεις κινδύνων δυνάμει της παρούσας απόφασης, να αξιοποιούν στο έπακρο, μεταξύ άλλων, τις εκτιμήσεις κινδύνου που διενεργούνται δυνάμει της οδηγίας 2007/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽⁶⁾, προκειμένου να διαπιστώσουν κατά πόσον τα υδατορεύματα και οι ακτογραμμές τους αντιμετωπίζουν κίνδυνο πλημμύρας, και να λαμβάνουν ενδεδειγμένα και συντονισμένα μέτρα για τη μείωση αυτών των κινδύνων.
- (11) Είναι απαραίτητο να ενισχυθεί η συλλογική ικανότητα ετοιμότητας και αντιμετώπισης καταστροφών, ιδίως μέσω της παροχής αμοιβαίας στήριξης στην Ευρώπη. Προκειμένου να ληφθεί υπόψη το νέο νομικό πλαίσιο υπό την παρούσα απόφαση, η ονομασία Ευρωπαϊκή Ικανότητα Αντιμετώπισης Έκτακτων Αναγκών (ΕΙΑΕΑ) ή εθελοντική δεξαμενή θα πρέπει να μετονομαστεί σε Ευρωπαϊκή Δεξαμενή Πολιτικής Προστασίας.
- (12) Για την ενίσχυση της Ευρωπαϊκής Δεξαμενής Πολιτικής Προστασίας απαιτείται αύξηση της ενωσιακής χρηματοδότησης για την προσαρμογή και την αποκατάσταση ικανοτήτων, καθώς και για τις επιχειρησιακές δαπάνες.
- (13) Πέραν του ότι ενισχύει τις συνολικές υφιστάμενες ικανότητες, θα πρέπει να θεσπιστούν ικανότητες rescEU για να ανταποκρίνονται ως έσχατη λύση σε εξαιρετικά κρίσιμες καταστάσεις, όταν οι υφιστάμενες ικανότητες σε εθνικό επίπεδο και εκείνες που έχουν προδεδευστεί από τα κράτη μέλη στην Ευρωπαϊκή Δεξαμενή Πολιτικής Προστασίας δεν είναι, στις συγκεκριμένες συνθήκες, σε θέση να διασφαλίσουν μια αποτελεσματική αντιμετώπιση διαφόρων ειδών καταστροφών.

⁽⁵⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1303/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, περί καθορισμού κοινών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο, το Ταμείο Συνοχής, το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας και περί καθορισμού γενικών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο, το Ταμείο Συνοχής και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1083/2006 (ΕΕ L 347 της 20.12.2013, σ. 320).

⁽⁶⁾ Οδηγία 2007/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2007, για την αξιολόγηση και τη διαχείριση των κινδύνων πλημμύρας (ΕΕ L 288 της 6.11.2007, σ. 27).

- (14) Ο ρόλος των περιφερειακών και τοπικών αρχών στην πρόληψη και τη διαχείριση καταστροφών έχει μεγάλη σημασία και οι ικανότητες αντιμετώπισης που διαθέτουν είναι ανάγκη να χρησιμοποιούνται κατάλληλα σε κάθε είδους δραστηριότητες συντονισμού και επιχειρησιακής ανάπτυξης που διεξάγονται δυνάμει της παρούσας απόφασης, σύμφωνα με τα θεσμικά και νομικά πλαίσια των κρατών μελών, με στόχο την ελαχιστοποίηση των επικαλύψεων και την ενίσχυση της διαλειτουργικότητας. Οι αρχές αυτές μπορούν να διαδραματίσουν σημαντικό προληπτικό ρόλο και είναι επίσης οι πρώτες που ανταποκρίνονται μετά από καταστροφές, επικουρούμενες από τις ικανότητες των εθελοντών τους. Ως εκ τούτου, απαιτείται συνεχής συνεργασία σε τοπικό, περιφερειακό και διασυνοριακό επίπεδο με σκοπό την καθιέρωση κοινών συστημάτων προειδοποίησης για την ταχεία επέμβαση πριν από την κινητοποίηση των rescEU, καθώς και τακτικές εκστρατείες ενημέρωσης του κοινού σχετικά με τα αρχικά μέτρα αντιμετώπισης.
- (15) Η φύση των ικανοτήτων rescEU θα πρέπει να παραμένει ευέλικτη και να μεταβάλλεται, προκειμένου να ανταποκρίνεται στις νέες εξελίξεις και στις μελλοντικές προκλήσεις, όπως είναι οι συνέπειες της κλιματικής αλλαγής.
- (16) Δεδομένου ότι οι κίνδυνοι, οι συνολικές ικανότητες και οι ελλείψεις που εντοπίζονται μεταβάλλονται με την πάροδο του χρόνου, είναι αναγκαία η επίδειξη ευελιξίας κατά τη σύσταση των rescEU. Επομένως, θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για τον καθορισμό των ικανοτήτων rescEU, λαμβάνοντας υπόψη τους κινδύνους που έχουν εντοπιστεί, τις συνολικές ικανότητες και τις ελλείψεις.
- (17) Προκειμένου να υπάρχουν λειτουργικές ικανότητες rescEU, θα πρέπει να διατεθούν πρόσθετες χρηματοδοτικές πιστώσεις για τη χρηματοδότηση δράσεων στο πλαίσιο του μηχανισμού της Ένωσης.
- (18) Η Ένωση θα πρέπει να είναι σε θέση να στηρίζει τα κράτη μέλη με τη συγχρηματοδότηση της σύστασης των ικανοτήτων rescEU, συμπεριλαμβανομένων της μίσθωσης, της χρηματοδοτικής μίσθωσης ή της απόκτησής τους. Με τον τρόπο αυτό θα ενισχυθεί σημαντικά η αποτελεσματικότητα του μηχανισμού της Ένωσης, καθώς θα διασφαλιστεί η διαθεσιμότητα ικανοτήτων σε περιπτώσεις στις οποίες δεν θα μπορούσε να εξασφαλιστεί η αποτελεσματική αντιμετώπιση των καταστροφών με άλλο τρόπο, ιδιαίτερα όσον αφορά καταστροφές με ευρείες επιπτώσεις που πλήττουν σημαντικό αριθμό κρατών μελών. Η από κοινού προμήθεια ικανοτήτων αναμένεται να διευκολύνει τη δημιουργία οικονομικών κλίμακας και τη βελτίωση του συντονισμού κατά την αντιμετώπιση καταστροφών.
- (19) Το ποσό της ενωσιακής χρηματοδοτικής συνδρομής που διατίθεται για τη σύσταση των ικανοτήτων rescEU θα πρέπει να καθορίζεται λαμβάνοντας υπόψη τον κατάλογο των επιλέξιμων κατηγοριών δαπανών που καθορίζονται στην παρούσα απόφαση. Πλήρης ενωσιακή χρηματοδοτική συνδρομή θα πρέπει να παρέχεται για τις ικανότητες που απαιτούνται για την αντίδραση σε κινδύνους χαμηλής πιθανότητας με μεγάλο αντίκτυπο που μπορεί να καταλήξουν σε σημαντικές διασυνοριακές επιπτώσεις και για τους οποίους τα επίπεδα ετοιμότητας στην Ένωση δεν θεωρούνται κατάλληλα με βάση τις αναλύσεις ελλείψεων ικανοτήτων που διεξάγουν οι εθνικές αρχές πολιτικής προστασίας και η Επιτροπή. Σημαντική συγχρηματοδότηση θα πρέπει επίσης να προβλέπεται για τις ικανότητες των οποίων η απόκτηση και οι τακτικές δαπάνες είναι υψηλότερες, όπως οι ικανότητες εναέριας δασοπυρόσβεσης. Τα ακριβή ποσοστά συγχρηματοδότησης θα πρέπει να καθορίζονται σε ετήσια προγράμματα εργασίας.
- (20) Προκειμένου να υπάρχει ισορροπία μεταξύ εθνικής ευθύνης και αλληλεγγύης μεταξύ των κρατών μελών, ένα μέρος των επιχειρησιακών δαπανών της ανάπτυξης των ικανοτήτων rescEU θα πρέπει να είναι επιλέξιμο για χρηματοδοτική συνδρομή από την Ένωση.
- (21) Τα κράτη μέλη ή οι πολίτες τους είναι δυνατό να πλήττονται σημαντικά από καταστροφές που σημειώνονται σε τρίτες χώρες. Σε τέτοιες περιπτώσεις, οι ικανότητες rescEU θα πρέπει να είναι διαθέσιμες και για αποστολές εκτός της Ένωσης. Για λόγους σχετικούς με την αλληλεγγύη μεταξύ των κρατών μελών, σε περίπτωση αποστολών των ικανοτήτων rescEU εκτός της Ένωσης, οι επιχειρησιακές δαπάνες θα πρέπει να επιβαρύνουν τον προϋπολογισμό της Ένωσης.
- (22) Για να διασφαλιστεί συντονισμένη και ταυτόχρονα ταχεία αντίδραση, οι αποφάσεις σχετικά με την ανάπτυξη και την απεμπλοκή και κάθε απόφαση σε περίπτωση αντικρουόμενων αιτημάτων θα πρέπει να λαμβάνονται από την Επιτροπή σε στενό συντονισμό με το αιτούν κράτος μέλος και το κράτος μέλος στην κυριότητα του οποίου βρίσκονται οι σχετικές ικανότητες rescEU ή το οποίο μισθώνει τις σχετικές ικανότητες rescEU εκτός ή εντός πλαισίου χρηματοδοτικής μίσθωσης. Η Επιτροπή και το κράτος μέλος στην κυριότητα του οποίου βρίσκονται οι ικανότητες rescEU ή το οποίο μισθώνει τις ικανότητες rescEU εκτός ή εντός πλαισίου χρηματοδοτικής μίσθωσης θα πρέπει να συνάπτουν επιχειρησιακές συμβάσεις όπου καθορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις της ανάπτυξης των ικανοτήτων rescEU.
- (23) Η εκπαίδευση, η έρευνα και η καινοτομία αποτελούν ουσιαστικές πτυχές της συνεργασίας στον τομέα της πολιτικής προστασίας. Για την ενίσχυση της αποδοτικότητας και της αποτελεσματικότητας της εκπαίδευσης και των ασκήσεων πολιτικής προστασίας, για την προώθηση της καινοτομίας και του διαλόγου και για τη βελτίωση της συνεργασίας μεταξύ των εθνικών αρχών και υπηρεσιών πολιτικής προστασίας των κρατών μελών, είναι απαραίτητη η δημιουργία δικτύου γνώσεων για την Πολιτική Προστασία της Ένωσης. Το εν λόγω δίκτυο θα πρέπει να βασίζεται στις υφιστάμενες δομές, συμπεριλαμβανομένων των κέντρων αριστείας, των πανεπιστημίων, των ερευνητών και άλλων εμπειρογνομίων, των νέων επαγγελματιών και των έμπειρων εθελοντών στον τομέα της διαχείρισης καταστάσεων έκτακτης ανάγκης. Θα πρέπει επίσης να ενισχυθεί η περαιτέρω συνεργασία για την εκπαίδευση, την έρευνα και την καινοτομία με διεθνείς οργανισμούς και, στο μέτρο του δυνατού, να επεκταθεί με τη συμμετοχή τρίτων χωρών, ιδίως δε των γειτονικών.
- (24) Οι εργαζόμενοι στην πολιτική προστασία αφιερώνουν τη ζωή τους στην υπηρεσία των άλλων και επενδύουν χρόνο και προσπάθεια για να βοηθούν αυτούς που έχουν ανάγκη. Αυτό το θάρρος και η αφοσίωση στην πολιτική προστασία της Ένωσης θα πρέπει να αναγνωρίζεται από την Ένωση.

- (25) Μολονότι η ενίσχυση της πολιτικής προστασίας υπό το φως των τάσεων στον τομέα των καταστροφών, όπως αυτές που συνδέονται με τις καιρικές συνθήκες και αυτές που συνδέονται με την εσωτερική ασφάλεια, αποτελεί μια από τις σημαντικότερες προτεραιότητες στην Ένωση, καίρια σημασία έχει να διασφαλιστεί μια ισχυρή εδαφική και κοινοτική διάσταση, δεδομένου ότι η δράση των τοπικών κοινοτήτων είναι ο ταχύτερος και αποτελεσματικότερος τρόπος περιορισμού των ζημιών που προκαλεί μια καταστροφή.
- (26) Οι διαδικασίες του μηχανισμού της Ένωσης είναι ανάγκη να απλουστευθούν, να εξορθολογιστούν και να διαθέτουν μεγαλύτερη ευελιξία, ώστε να διασφαλιστεί η δυνατότητα των κρατών μελών για ταχεία πρόσβαση στη βοήθεια και στις ικανότητες που απαιτούνται για την όσο το δυνατόν ταχύτερη και αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση φυσικών ή ανθρωπογενών καταστροφών.
- (27) Προκειμένου να μεγιστοποιηθεί η χρήση των υφιστάμενων χρηματοδοτικών μέσων και να στηριχθούν τα κράτη μέλη στην παροχή βοήθειας, μεταξύ άλλων για την αντιμετώπιση καταστροφών εκτός Ένωσης, χορηγείται χρηματοδότηση σύμφωνα με τα άρθρα 21, 22 και 23 της απόφασης αριθ. 1313/2013/ΕΕ σύμφωνα με το άρθρο 191 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) 2018/1046 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*). Ωστόσο, η χρηματοδότηση για δράσεις πολιτικής προστασίας και ανθρωπιστικής βοήθειας ειδικότερα θα πρέπει να παραμείνει σαφώς διαχωρισμένη και να είναι πλήρως ευθυγραμμισμένη με τους αντίστοιχους στόχους τους και νομικές απαιτήσεις.
- (28) Είναι σημαντικό να διασφαλιστεί ότι τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για την αποτελεσματική πρόληψη των φυσικών και ανθρωπογενών καταστροφών και τον μετριασμό των επιπτώσεών τους. Οι διατάξεις της παρούσας απόφασης θα πρέπει να ενισχύουν τη διασύνδεση μεταξύ των δράσεων πρόληψης, ετοιμότητας και αντιμετώπισης καταστροφών στο πλαίσιο του μηχανισμού της Ένωσης. Θα πρέπει επίσης να διασφαλιστεί η συνοχή με άλλη συναφή νομοθεσία της Ένωσης σχετικά με την πρόληψη και τη διαχείριση των κινδύνων καταστροφών, μεταξύ άλλων με τις διασυνοριακές δράσεις πρόληψης και αντιμετώπισης απειλών όπως οι σοβαρές διασυνοριακές απειλές κατά της υγείας, όπως καθορίζεται στην απόφαση αριθ. 1082/2013/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (**). Τα προγράμματα εδαφικής συνεργασίας στο πλαίσιο της πολιτικής για τη συνοχή προβλέπουν συγκεκριμένες δράσεις για να ληφθούν υπόψη η ανθεκτικότητα σε καταστροφές, η πρόληψη και η διαχείριση κινδύνων, και θα πρέπει να καταβληθούν περαιτέρω προσπάθειες για μια πιο δυναμική ολοκλήρωση και περισσότερες συνέργειες. Επιπλέον, όλες οι δράσεις θα πρέπει να είναι συνεπείς προς τις διεθνείς δεσμεύσεις και να συμβάλλουν ενεργά στην επίτευξή τους, όπως το πλαίσιο Σεντάι για τη μείωση του κινδύνου καταστροφών 2015-2030, η Συμφωνία του Παρισιού στη σύμβαση-πλαίσιο των Ηνωμένων Εθνών (ΗΕ) για την κλιματική αλλαγή και η Ατζέντα 2030 των ΗΕ για τη Βιώσιμη Ανάπτυξη.
- (29) Προκειμένου να διασφαλίζεται η ολοκληρωμένη και απρόσκοπτη ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με τις ικανότητες και τις μονάδες που έχουν στη διάθεσή τους τα κράτη μέλη, οι πληροφορίες που είναι αναρτημένες στο Κοινό Σύστημα Επικοινωνίας και Πληροφόρησης Έκτακτων Αναγκών (CECIS) θα πρέπει να επικαιροποιούνται συνεχώς. Όσον αφορά τις πληροφορίες που παρέχονται μέσω του CECIS, είναι επίσης σκόπιμο τα κράτη μέλη να καταχωρίζουν σε αυτό τις ικανότητες που δεν έχουν προδεδεμευτεί στην Ευρωπαϊκή Δεξαμενή Πολιτικής Προστασίας και που είναι στη διάθεσή τους, για τους σκοπούς της ανάπτυξης των εν λόγω ικανοτήτων, μέσω του μηχανισμού της Ένωσης.
- (30) Είναι επίσης σημαντικό να δημιουργηθούν συνέργειες και να βελτιωθεί η συμπληρωματικότητα και ο συντονισμός μεταξύ του μηχανισμού της Ένωσης και άλλων μέσων της Ένωσης, περιλαμβανομένων εκείνων που μπορούν να συμβάλλουν στην επανόρθωση ή τον μετριασμό των ζημιών που προκαλούνται από καταστροφές.
- (31) Προκειμένου να τροποποιηθούν οι κατηγορίες επιλέξιμων δαπανών που χρησιμοποιούνται για τον καθορισμό της ενωσιακής χρηματοδοτικής συνδρομής για τη σύσταση των ικανοτήτων rescEU, θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 290 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό η Επιτροπή να διεξάγει, κατά τις προπαρασκευαστικές της εργασίες, τις κατάλληλες διαβουλεύσεις, μεταξύ άλλων σε επίπεδο εμπειρογνομόνων, οι οποίες να πραγματοποιούνται σύμφωνα με τις αρχές που ορίζονται στη διοργανική συμφωνία της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου (**). Πιο συγκεκριμένα, προκειμένου να εξασφαλιστεί η ίση συμμετοχή στην προετοιμασία των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο λαμβάνουν όλα τα έγγραφα κατά τον ίδιο χρόνο με τους εμπειρογνώμονες των κρατών μελών, και οι εμπειρογνώμονες τους έχουν συστηματικά πρόσβαση στις συνεδριάσεις των ομάδων εμπειρογνομόνων της Επιτροπής που ασχολούνται με την προετοιμασία κατ' εξουσιοδότηση πράξεων.
- (32) Προκειμένου να εξασφαλισθούν ενιαίες προϋποθέσεις για την υλοποίηση της παρούσας απόφασης, σχετικά: με τον καθορισμό των κατηγοριών και του αριθμού των ικανοτήτων αντιμετώπισης καίριας σημασίας που είναι αναγκαίες στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Δεξαμενής Πολιτικής Προστασίας, με τον καθορισμό των ικανοτήτων στις οποίες συνίστανται οι rescEU, λαμβάνοντας ταυτόχρονα υπόψη τους κινδύνους που έχουν εντοπιστεί, τις συνολικές ικανότητες και τις ελλείψεις, με τη θέσπιση, τη διαχείριση και τη διατήρηση των rescEU, με τη δημιουργία και την οργάνωση του Δικτύου Γνώσεων για την Πολιτική Προστασία της Ένωσης, με τις κατηγορίες κινδύνων χαμηλής πιθανότητας με μεγάλο

(*) Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 2018/1046 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιουλίου 2018, σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης, την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΕ) αριθ. 1296/2013, (ΕΕ) αριθ. 1301/2013, (ΕΕ) αριθ. 1303/2013, (ΕΕ) αριθ. 1304/2013, (ΕΕ) αριθ. 1309/2013, (ΕΕ) αριθ. 1316/2013, (ΕΕ) αριθ. 223/2014, (ΕΕ) αριθ. 283/2014 και της απόφασης αριθ. 541/2014/ΕΕ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012 (ΕΕ L 193 της 30.7.2018, σ. 1).

(**) Απόφαση αριθ. 1082/2013/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2013, σχετικά με σοβαρές διασυνοριακές απειλές κατά της υγείας και για την κατάργηση της απόφασης αριθ. 2119/98/ΕΚ (ΕΕ L 293 της 5.11.2013, σ. 1).

(**) ΕΕ L 123 της 12.5.2016, σ. 1.

αντίκτυπο και τις αντίστοιχες ικανότητες διαχείρισής τους και με κριτήρια και διαδικασίες για την αναγνώριση μακροχρόνιας αφοσίωσης και εξαιρετικών συνεισφορών στην πολιτική προστασία της Ένωσης, θα πρέπει να ανατεθούν εκτελεστικές αρμοδιότητες στην Επιτροπή. Οι εν λόγω αρμοδιότητες θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁰⁾.

- (33) Δεδομένου ότι ο στόχος της παρούσας απόφασης, δηλαδή η ενίσχυση της συλλογικής ικανότητας πρόληψης, ετοιμότητας και αντιμετώπισης καταστροφών, δεν μπορεί να επιτευχθεί ικανοποιητικά από τα κράτη μέλη, μπορεί όμως, λόγω της κλίμακας ή των αποτελεσμάτων του, να επιτευχθεί καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης, η Ένωση δύναται να λάβει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας του άρθρου 5 ΣΕΕ. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο ίδιο άρθρο, η παρούσα απόφαση δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του εν λόγω στόχου.
- (34) Προκειμένου να διασφαλιστεί η ομαλή μετάβαση προς την πλήρη εφαρμογή των rescEU, η Επιτροπή θα πρέπει, για μια μεταβατική περίοδο, να μπορεί να παρέχει χρηματοδότηση για να διασφαλιστεί η ταχεία διαθεσιμότητα σχετικών εθνικών ικανοτήτων. Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη θα πρέπει να επιδιώξουν την απόκτηση πρόσθετων ικανοτήτων, συμπεριλαμβανομένων των ελικοπτέρων πυρόσβεσης, για την αντιμετώπιση του κινδύνου εκδήλωσης δασικών πυρκαγιών ήδη από το καλοκαίρι του 2019.
- (35) Η απόφαση αριθ. 1313/2013/ΕΕ θα πρέπει επομένως να τροποποιηθεί αναλόγως.
- (36) Για να καταστεί δυνατή η άμεση εφαρμογή των μέτρων που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση, η παρούσα απόφαση θα πρέπει να αρχίσει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η απόφαση αριθ. 1313/2013/ΕΕ τροποποιείται ως εξής:

- 1) Το άρθρο 3 τροποποιείται ως εξής:
- α) η παράγραφος 1 τροποποιείται ως εξής:
- i) το στοιχείο γ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
- «γ) διευκόλυνση της ταχείας και αποτελεσματικής αντιμετώπισης σε περίπτωση καταστροφών ή επαπειλούμενων καταστροφών, μεταξύ άλλων με τη λήψη μέτρων για τον μετριασμό των άμεσων συνεπειών καταστροφών· και»,
- ii) προστίθενται τα ακόλουθα στοιχεία:
- «ε) αύξηση της διαθεσιμότητας και της χρήσης επιστημονικών γνώσεων σχετικά με καταστροφές και
- στ) εντατικοποίηση της συνεργασίας και των δραστηριοτήτων συντονισμού σε διασυνοριακό επίπεδο και μεταξύ κρατών μελών που είναι επιρρεπή σε ίδιου είδους καταστροφές.»
- β) στην παράγραφο 2, το στοιχείο α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
- «α) την πρόοδο προς την κατεύθυνση της εφαρμογής του πλαισίου πρόληψης καταστροφών, η οποία μετράται βάσει του αριθμού των κρατών μελών τα οποία έχουν διαθέσει στην Επιτροπή τις πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο δ).».
- 2) Στο άρθρο 4, προστίθεται το ακόλουθο σημείο:
- «12. “συμμετέχον κράτος”: τρίτη χώρα που συμμετέχει στον μηχανισμό της Ένωσης σύμφωνα με το άρθρο 28 παράγραφος 1.».
- 3) Το άρθρο 5 παράγραφος 1 τροποποιείται ως εξής:
- α) το στοιχείο α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
- «α) αναλαμβάνει δράση για τη βελτίωση του γνωστικού υπόβαθρου σχετικά με τους κινδύνους καταστροφών και για την καλύτερη διευκόλυνση και προαγωγή της συνεργασίας και της ανταλλαγής γνώσεων, των αποτελεσμάτων επιστημονικής έρευνας και καινοτομίας, βέλτιστων πρακτικών και πληροφοριών, μεταξύ άλλων μεταξύ κρατών μελών που εκτίθενται σε κοινούς κινδύνους.».

⁽¹⁰⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13).

β) το στοιχείο στ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«στ) συγκεντρώνει και διαδίδει τις πληροφορίες που παρέχουν τα κράτη μέλη, οργανώνει ανταλλαγή εμπειριών όσον αφορά την αξιολόγηση της ικανότητας διαχείρισης κινδύνων και διευκολύνει την ανταλλαγή καλών πρακτικών για τον σχεδιασμό στον τομέα της πρόληψης και της ετοιμότητας, μεταξύ άλλων μέσω αξιολογήσεων από ομοτίμους σε εθελοντική βάση».

γ) το στοιχείο θ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«θ) τονίζει τη σημασία της πρόληψης κινδύνων, στηρίζει τα κράτη μέλη στους τομείς της ευαισθητοποίησης, της ενημέρωσης του κοινού και της εκπαίδευσης και στηρίζει τις προσπάθειες των κρατών μελών για την ενημέρωση του κοινού σχετικά με συστήματα προειδοποίησης, παρέχοντας καθοδήγηση σχετικά με τα συστήματα αυτά, μεταξύ άλλων σε διασυνοριακό επίπεδο».

4) Το άρθρο 6 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 6

Διαχείριση κινδύνου

1. Τα κράτη μέλη, προκειμένου να προάγουν μια αποτελεσματική και συνεκτική προσέγγιση για την πρόληψη των καταστροφών και την ετοιμότητα έναντι αυτών, μέσω ανταλλαγής μη ευαίσθητων πληροφοριών, δηλαδή πληροφοριών η γνωστοποίηση των οποίων δεν αντιτίθεται στα ουσιώδη συμφέροντα ασφάλειας των κρατών μελών, και προκειμένου να προάγουν την ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών στο πλαίσιο του μηχανισμού της Ένωσης:

- α) αναπτύσσουν περαιτέρω εκτιμήσεις κινδύνου σε εθνικό ή σε ενδεδειγμένο κατώτερο του εθνικού επίπεδο,
- β) αναπτύσσουν περαιτέρω την εκτίμηση της ικανότητας διαχείρισης κινδύνων σε εθνικό ή σε ενδεδειγμένο κατώτερο του εθνικού επίπεδο,
- γ) αναπτύσσουν περαιτέρω και βελτιώνουν τον οικείο σχεδιασμό διαχείρισης κινδύνων καταστροφών, σε εθνικό ή σε ενδεδειγμένο κατώτερο του εθνικού επίπεδο,
- δ) διαβιβάζουν στην Επιτροπή περιλήψη των σχετικών στοιχείων των εκτιμήσεων που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β), εστιάζοντας στους βασικούς κινδύνους. Για τους βασικούς κινδύνους που έχουν διασυνοριακές επιπτώσεις καθώς και, κατά περίπτωση, για τους κινδύνους μικρής πιθανότητας με μεγάλο αντίκτυπο, τα κράτη μέλη περιγράφουν τα μέτρα προτεραιότητας στον τομέα της πρόληψης και της ετοιμότητας. Η περιλήψη υποβάλλεται στην Επιτροπή έως τις 31 Δεκεμβρίου 2020 και στη συνέχεια ανά τριετία και οποτεδήποτε υπάρχουν σημαντικές αλλαγές,
- ε) συμμετέχουν, σε εθελοντική βάση, σε αξιολογήσεις από ομοτίμους όσον αφορά την εκτίμηση της ικανότητας διαχείρισης κινδύνων.

2. Η Επιτροπή, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, δύναται επίσης να θεσπίσει ειδικούς μηχανισμούς διαβούλευσης για τη βελτίωση του κατάλληλου σχεδιασμού και συντονισμού στους τομείς της πρόληψης και της ετοιμότητας μεταξύ κρατών μελών που είναι επιρρεπή σε παρόμοιου τύπου καταστροφές, μεταξύ άλλων όσον αφορά τους κινδύνους που έχουν διασυνοριακές επιπτώσεις και τους κινδύνους μικρής πιθανότητας με μεγάλο αντίκτυπο που προσδιορίζονται δυνάμει της παραγράφου 1 στοιχείο δ).

3. Η Επιτροπή αναπτύσσει περαιτέρω, από κοινού με τα κράτη μέλη, έως τις 22 Δεκεμβρίου 2019, κατευθυντήριες γραμμές για την υποβολή της περιλήψης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο δ).

4. Εάν κράτος μέλος ζητεί συχνά το ίδιο είδος βοήθειας μέσω του μηχανισμού της Ένωσης για το ίδιο είδος καταστροφής, η Επιτροπή, μετά από προσεκτική ανάλυση των αιτίων και των συνθηκών της ενεργοποίησης, και με στόχο τη στήριξη του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους ώστε να ενισχύσει το επίπεδο της πρόληψης και της ετοιμότητάς του, δύναται:

- α) να ζητεί από το εν λόγω κράτος μέλος πρόσθετες πληροφορίες σχετικά με ειδικά μέτρα πρόληψης και ετοιμότητας για τον κίνδυνο που αντιστοιχεί στον εν λόγω τύπο καταστροφής και
- β) κατά περίπτωση, με βάση τις πληροφορίες που παρέχονται:
 - i) να προτείνει την επιτόπου ανάπτυξη ομάδας εμπειρογνομόνων για την παροχή συμβουλών σχετικά με μέτρα πρόληψης και ετοιμότητας ή
 - ii) να διατυπώνει συστάσεις με σκοπό την ενίσχυση του επιπέδου πρόληψης και ετοιμότητας στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος. Η Επιτροπή και το εν λόγω κράτος μέλος ενημερώνονται αμοιβαία για τα τυχόν μέτρα που λαμβάνονται με βάση αυτές τις συστάσεις.

Σε περίπτωση που κράτος μέλος ζητήσει το ίδιο είδος βοήθειας μέσω του μηχανισμού της Ένωσης για το ίδιο είδος καταστροφής τρεις φορές εντός τριών συναπτων ετών, εφαρμόζονται τα στοιχεία α) και β), εκτός εάν, μετά από προσεκτική ανάλυση των αιτίων και των συνθηκών των συχνών ενεργοποιήσεων, αποδειχθεί ότι αυτό δεν είναι απαραίτητο.»

5) Στο άρθρο 10, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη συνεργάζονται για τη βελτίωση του σχεδιασμού των επιχειρήσεων αντιμετώπισης καταστροφών, τόσο για φυσικές όσο και ανθρωπογενείς καταστροφές, στο πλαίσιο του μηχανισμού της Ένωσης, μεταξύ άλλων μέσω της εκπόνησης σεναρίων αντιμετώπισης καταστροφών βάσει των εκτιμήσεων κινδύνων που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο α) και της επισκόπησης κινδύνων που αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχείο γ), καθώς επίσης μέσω της χαρτογράφησης των πόρων και της κατάρτισης σχεδίων για την ανάπτυξη ικανοτήτων αντιμετώπισης.».

6) Το άρθρο 11 τροποποιείται ως εξής:

α) ο τίτλος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Ευρωπαϊκή Δεξαμενή Πολιτικής Προστασίας»,

β) οι παράγραφοι 1 και 2 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Θεσπίζεται Ευρωπαϊκή Δεξαμενή Πολιτικής Προστασίας. Αποτελείται από μια δεξαμενή εθελοντικά προδεδουλευμένων ικανοτήτων αντιμετώπισης που διαθέτουν τα κράτη μέλη και περιλαμβάνει μονάδες, άλλες ικανότητες αντιμετώπισης και κατηγορίες εμπειρογνομώνων.

1α. Η βοήθεια που παρέχει κράτος μέλος μέσω της Ευρωπαϊκής Δεξαμενής Πολιτικής Προστασίας λειτουργεί συμπληρωματικά προς τις υπάρχουσες ικανότητες στο αιτούν κράτος μέλος, με την επιφύλαξη της πρωταρχικής ευθύνης των κρατών μελών για πρόληψη και αντιμετώπιση των καταστροφών στο έδαφός τους.

2. Με βάση τους κινδύνους που έχουν εντοπιστεί, τις συνολικές ικανότητες και τις ελλείψεις, η Επιτροπή καθορίζει, μέσω εκτελεστικών πράξεων που εκδίδονται δυνάμει του άρθρου 32 παράγραφος 1 στοιχείο στ), τις κατηγορίες και τον αριθμό των ικανοτήτων αντιμετώπισης καίριας σημασίας που απαιτούνται στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Δεξαμενής Πολιτικής Προστασίας (“στόχοι σε επίπεδο ικανότητας”).

Η Επιτροπή, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, παρακολουθεί την πρόοδο που συντελείται όσον αφορά την επίτευξη των στόχων σε επίπεδο ικανότητας που καθορίζονται στις εκτελεστικές πράξεις που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου και εντοπίζει δυνητικά σημαντικές ελλείψεις σε επίπεδο ικανοτήτων αντιμετώπισης στην Ευρωπαϊκή Δεξαμενή Πολιτικής Προστασίας. Όπου έχουν εντοπισθεί τέτοιες ελλείψεις, η Επιτροπή εξετάζει εάν οι αναγκαίες ικανότητες είναι διαθέσιμες στα κράτη μέλη εκτός του πλαισίου της Ευρωπαϊκής Δεξαμενής Πολιτικής Προστασίας. Η Επιτροπή ενθαρρύνει τα κράτη μέλη να καλύψουν σημαντικές ελλείψεις σε επίπεδο ικανοτήτων αντιμετώπισης στην Ευρωπαϊκή Δεξαμενή Πολιτικής Προστασίας, και δύναται να στηρίζει τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 20, το άρθρο 21 παράγραφος 1 στοιχείο θ) και το άρθρο 21 παράγραφος 2.».

7) Το άρθρο 12 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 12

rescEU

1. Οι rescEU θεσπίζονται για να παρέχουν βοήθεια σε εξαιρετικά κρίσιμες καταστάσεις, όταν οι συνολικές υφιστάμενες ικανότητες σε εθνικό επίπεδο και εκείνες που προδεδευούνται από τα κράτη μέλη στην Ευρωπαϊκή Δεξαμενή Πολιτικής Προστασίας δεν είναι, στις συγκεκριμένες συνθήκες, σε θέση να διασφαλίσουν μια αποτελεσματική αντίδραση στα διάφορα είδη καταστροφών που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2.

Για να εξασφαλιστεί η αποτελεσματική αντιμετώπιση των καταστροφών, η Επιτροπή και τα κράτη μέλη διασφαλίζουν, κατά περίπτωση, την κατάλληλη γεωγραφική κατανομή των ικανοτήτων rescEU.

2. Η Επιτροπή καθορίζει, μέσω εκτελεστικών πράξεων που εκδίδονται δυνάμει του άρθρου 32 παράγραφος 1 στοιχείο ζ), τις ικανότητες από τις οποίες απαρτίζονται οι rescEU, λαμβάνοντας υπόψη τους εντοπισθέντες και τους αναδυόμενους κινδύνους, τις συνολικές ικανότητες και τις ελλείψεις σε επίπεδο Ένωσης, ιδίως σε ό,τι αφορά την εναέρια δασοπυρόσβεση, τα χημικά, βιολογικά, ραδιολογικά και πυρηνικά συμβάντα, και την επείγουσα ιατρική αντιμετώπιση. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις διασφαλίζουν τη συνοχή με άλλες ισχύουσες πράξεις του ενωσιακού δικαίου. Η πρώτη από αυτές τις εκτελεστικές πράξεις εκδίδεται έως τις 22 Ιουνίου 2019.

3. Τα κράτη μέλη αποκτούν ή μισθώνουν εκτός ή εντός πλαισίου χρηματοδοτικής μίσθωσης τις ικανότητες rescEU. Προς τον σκοπό αυτό, η Επιτροπή μπορεί να χορηγεί άμεσες επιχορηγήσεις στα κράτη μέλη χωρίς πρόσκληση υποβολής προτάσεων. Όταν η Επιτροπή προμηθεύεται τις ικανότητες rescEU εξ ονόματος των κρατών μελών, εφαρμόζεται η διαδικασία ομαδοποιημένων προμηθειών. Η χρηματοδοτική συνδρομή της Ένωσης παρέχεται σύμφωνα με τους δημοσιονομικούς κανόνες της Ένωσης.

Τις ικανότητες rescEU φιλοξενούν τα κράτη μέλη τα οποία τις αποκτούν ή μισθώνουν εκτός ή εντός πλαισίου χρηματοδοτικής μίσθωσης. Σε περίπτωση ομαδοποιημένων προμηθειών, τις ικανότητες rescEU φιλοξενούν τα κράτη μέλη εξ ονόματος των οποίων γίνεται η προμήθεια των ικανοτήτων rescEU.

4. Η Επιτροπή καθορίζει απαιτήσεις ποιότητας για τις ικανότητες αντιμετώπισης που ανήκουν στις rescEU, σε διαβούλευση με τα κράτη μέλη. Οι απαιτήσεις ποιότητας βασίζονται σε καθιερωμένα διεθνή πρότυπα, εφόσον υπάρχουν τέτοια πρότυπα.

5. Το κράτος μέλος που έχει την κυριότητα των ικανοτήτων rescEU ή τις μισθώνει εκτός ή εντός πλαισίου χρηματοδοτικής μίσθωσης διασφαλίζει την καταχώριση των εν λόγω ικανοτήτων στο CECIS και τη διαθεσιμότητα και τη δυνατότητα ανάπτυξης των εν λόγω ικανοτήτων για επιχειρήσεις στο πλαίσιο του μηχανισμού της Ένωσης.

Οι ικανότητες rescEU μπορούν να χρησιμοποιούνται μόνο για εθνικούς σκοπούς, όπως αναφέρεται στο άρθρο 23 παράγραφος 4α, όταν δεν χρησιμοποιούνται ή δεν είναι απαραίτητες για επιχειρήσεις αντιμετώπισης καταστροφών στο πλαίσιο του μηχανισμού της Ένωσης.

Οι ικανότητες rescEU χρησιμοποιούνται σύμφωνα με τις εκτελεστικές πράξεις που εκδίδονται δυνάμει του άρθρου 32 παράγραφος 1 στοιχείο ζ) και με τις επιχειρησιακές συμβάσεις μεταξύ της Επιτροπής και του κράτους μέλους που έχει την κυριότητα αυτών των ικανοτήτων ή τις μισθώνει εκτός ή εντός πλαισίου χρηματοδοτικής μίσθωσης, στις οποίες διευκρινίζονται περαιτέρω οι όροι και προϋποθέσεις ανάπτυξης των ικανοτήτων rescEU, μεταξύ άλλων όσον αφορά το συμμετέχον προσωπικό.

6. Οι ικανότητες rescEU είναι διαθέσιμες για επιχειρήσεις αντιμετώπισης στο πλαίσιο του μηχανισμού της Ένωσης κατόπιν αιτήματος παροχής βοήθειας μέσω του ΚΣΑΕΑ, σύμφωνα με το άρθρο 15, το άρθρο 16 παράγραφοι 1 έως 9 ή το άρθρο 16 παράγραφοι 11, 12 και 13. Η απόφαση σχετικά με την ανάπτυξη και την απεμπλοκή τους και οποιαδήποτε απόφαση σε περίπτωση αντικρουόμενων αιτημάτων λαμβάνεται από την Επιτροπή, σε στενή συνεργασία με το αιτούν κράτος μέλος και το κράτος μέλος που έχει την κυριότητα της ικανότητας ή τη μισθώνει εκτός ή εντός πλαισίου χρηματοδοτικής μίσθωσης, σύμφωνα με τις επιχειρησιακές συμβάσεις όπως ορίζεται στην παράγραφο 5 τρίτο εδάφιο του παρόντος άρθρου.

Το κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου αναπτύσσονται οι ικανότητες rescEU είναι υπεύθυνο για την καθοδήγηση των επιχειρήσεων αντιμετώπισης καταστροφών. Στην περίπτωση ανάπτυξης εκτός της Ένωσης, τα κράτη μέλη που φιλοξενούν τις ικανότητες rescEU είναι υπεύθυνα να διασφαλίζουν ότι οι ικανότητες rescEU είναι πλήρως ενσωματωμένες στη συνολική αντιμετώπιση.

7. Σε περίπτωση ανάπτυξης, η Επιτροπή μέσω του ΚΣΑΕΑ συμφωνεί με το αιτούν κράτος μέλος σχετικά με την επιχειρησιακή ανάπτυξη των ικανοτήτων rescEU. Το αιτούν κράτος μέλος διευκολύνει τον επιχειρησιακό συντονισμό των δικών του ικανοτήτων και των δραστηριοτήτων των rescEU κατά τη διάρκεια των επιχειρήσεων.

8. Ο συντονισμός των διάφορων ικανοτήτων αντιμετώπισης διευκολύνεται, κατά περίπτωση, από την Επιτροπή μέσω του ΚΣΑΕΑ σύμφωνα με τα άρθρα 15 και 16.

9. Τα κράτη μέλη ενημερώνονται σχετικά με την επιχειρησιακή κατάσταση των ικανοτήτων rescEU μέσω του CECIS.

10. Εάν καταστροφή εκτός της Ένωσης μπορεί να πλήξει σημαντικά ένα ή περισσότερα κράτη μέλη ή τους πολίτες τους, οι ικανότητες rescEU μπορεί να αναπτυχθούν σύμφωνα με τις παραγράφους 6 έως 9 του παρόντος άρθρου.

Όταν ικανότητες rescEU αναπτύσσονται σε τρίτες χώρες, σε συγκεκριμένες περιπτώσεις, τα κράτη μέλη δύνανται να αρνηθούν να χρησιμοποιήσουν το δικό τους προσωπικό, σύμφωνα με την εκτελεστική πράξη που εκδίδεται δυνάμει του άρθρου 32 παράγραφος 1 στοιχείο ζ) και όπως προσδιορίζεται περαιτέρω στις επιχειρησιακές συμβάσεις που αναφέρονται στο τρίτο εδάφιο της παραγράφου 5 του παρόντος άρθρου.».

8) Το άρθρο 13 τροποποιείται ως εξής:

α) ο τίτλος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Δίκτυο Γνώσεων για την Πολιτική Προστασία της Ένωσης»,

β) η παράγραφος 1 τροποποιείται ως εξής:

i) το εισαγωγικό μέρος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Η Επιτροπή δημιουργεί δίκτυο αρμόδιων φορέων και οργανισμών πολιτικής προστασίας και διαχείρισης καταστροφών, συμπεριλαμβανομένων κέντρων αριστείας, πανεπιστημίων και ερευνητών, που, από κοινού με την Επιτροπή, απαρτίζουν ένα Δίκτυο Γνώσεων για την Πολιτική Προστασία της Ένωσης. Η Επιτροπή λαμβάνει δεόντως υπόψη την εμπειρογνωμοσύνη των κρατών μελών και των οργανώσεων που δραστηριοποιούνται επί του πεδίου.

Το εν λόγω δίκτυο, επιδιώκοντας πάντα μια ισόρροπη εκπροσώπηση των φύλων, εκτελεί τα ακόλουθα καθήκοντα στον τομέα της εκπαίδευσης, των ασκήσεων, της άντλησης διδαγμάτων και της διάδοσης των γνώσεων, σε στενό συντονισμό με σχετικά κέντρα γνώσεων, κατά περίπτωση:».

ii) το στοιχείο α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«α) εκπονεί και διαχειρίζεται πρόγραμμα εκπαίδευσης για το προσωπικό πολιτικής προστασίας και διαχείρισης καταστάσεων έκτακτης ανάγκης σε θέματα πρόληψης καταστροφών, ετοιμότητας έναντι αυτών και αντιμετώπισής τους. Το πρόγραμμα είναι τέτοιο που διευκολύνει την ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών στον τομέα της πολιτικής προστασίας και περιλαμβάνει κοινά μαθήματα και σύστημα ανταλλαγής εμπειρογνομosύνης στον τομέα της διαχείρισης καταστάσεων έκτακτης ανάγκης, συμπεριλαμβανομένων των ανταλλαγών νέων επαγγελματιών και εμπειρών εθελοντών, και της απόσπασης εμπειρογνομosύνης από τα κράτη μέλη.

Το πρόγραμμα εκπαίδευσης αποσκοπεί στην ενίσχυση του συντονισμού, της συμβατότητας και της συμπληρωματικότητας μεταξύ των ικανοτήτων που αναφέρονται στα άρθρα 9, 11 και 12 και στη βελτίωση της ικανότητας των εμπειρογνομosύνης που αναφέρονται στο άρθρο 8 στοιχεία δ) και στ),».

iii) το στοιχείο στ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«στ) προωθεί την έρευνα και την καινοτομία και ενθαρρύνει, για τους σκοπούς του μηχανισμού της Ένωσης, την εισαγωγή και χρήση ανάλογων νέων τεχνολογιών.».

γ) προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος:

«4. Η Επιτροπή ενισχύει τη συνεργασία για την εκπαίδευση και αυξάνει την ανταλλαγή γνώσεων και εμπειριών μεταξύ του Δικτύου Γνώσεων για την Πολιτική Προστασία της Ένωσης και διεθνών οργανισμών και τρίτων χωρών, προκειμένου να συμβάλει στην επίτευξη των διεθνών δεσμεύσεων όσον αφορά τη μείωση του κινδύνου καταστροφών, ιδίως εκείνων που εμπíπτον στο πλαίσιο Σεντάι για τη Μείωση του Κινδύνου Καταστροφών 2015-2030 που υιοθετήθηκε στις 18 Μαρτίου 2015 στην Τρίτη Παγκόσμια διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών για τη Μείωση του Κινδύνου Καταστροφών στο Σεντάι της Ιαπωνίας.».

9) Στο άρθρο 15, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Σε περίπτωση υφιστάμενης ή επαπειλούμενης καταστροφής εντός της Ένωσης, το πληγέν κράτος μέλος μπορεί να ζητεί βοήθεια μέσω του ΚΣΑΕΑ. Το αίτημα είναι όσο το δυνατόν πιο συγκεκριμένο. Το αίτημα παροχής βοήθειας παύει να ισχύει έπειτα από μέγιστο χρονικό διάστημα 90 ημερών, εκτός εάν υποβληθούν στο ΚΣΑΕΑ νέα στοιχεία που αιτιολογούν την ανάγκη συνέχισης της βοήθειας ή παροχής πρόσθετης βοήθειας.».

10) Στο άρθρο 16, οι παράγραφοι 1 και 2 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Σε περίπτωση υφιστάμενης ή επαπειλούμενης καταστροφής εκτός της Ένωσης, η πληγείσα χώρα μπορεί να ζητεί βοήθεια μέσω του ΚΣΑΕΑ. Η βοήθεια μπορεί επίσης να ζητείται μέσω ή από τα Ηνωμένα Έθνη και τους οργανισμούς τους ή άλλον ανάλογο διεθνή οργανισμό. Το αίτημα παροχής βοήθειας παύει να ισχύει έπειτα από μέγιστο χρονικό διάστημα 90 ημερών, εκτός εάν υποβληθούν στο ΚΣΑΕΑ νέα στοιχεία που αιτιολογούν την ανάγκη συνέχισης της βοήθειας ή παροχής πρόσθετης βοήθειας.

2. Οι επεμβάσεις δυνάμει του παρόντος άρθρου μπορούν να διεξάγονται είτε ως αυτόνομη επέμβαση παροχής βοήθειας είτε ως συμβολή σε επέμβαση της οποίας ηγείται διεθνής οργανισμός. Ο συντονισμός, σε επίπεδο Ένωσης, εντάσσεται πλήρως στον συνολικό συντονισμό τον οποίον παρέχει το Γραφείο Συντονισμού Ανθρωπιστικών Υποθέσεων των Ηνωμένων Εθνών (ΓΣΑΥ) και σέβεται τον ηγετικό του ρόλο. Σε περίπτωση ανθρωπογενών καταστροφών ή πολύπλοκων καταστάσεων έκτακτης ανάγκης, η Επιτροπή διασφαλίζει τη συνοχή με την ευρωπαϊκή κοινή αντίληψη για την ανθρωπιστική βοήθεια (*) και τον σεβασμό των ανθρωπιστικών αρχών.

(*) ΕΕ C 25 της 30.1.2008, σ. 1.».

11) Στο άρθρο 19, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Το συνολικό χρηματοδοτικό κονδύλιο για την εφαρμογή του μηχανισμού της Ένωσης για την περίοδο 2014-2020 ανέρχεται σε 574 028 000 EUR σε τρέχουσες τιμές.

Το ποσό των 425 172 000 EUR σε τρέχουσες τιμές προέρχεται από τον τομέα 3 “Ασφάλεια και ιθαγένεια” του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου, το δε ποσό των 148 856 000 EUR σε τρέχουσες τιμές από τον τομέα 4 “Η Ευρώπη στον κόσμο”.».

12) Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 20α

Προβολή και διακρίσεις

1. Κάθε βοήθεια ή χρηματοδότηση που χορηγείται βάσει της παρούσας απόφασης παρέχει κατάλληλη προβολή στην Ένωση, συμπεριλαμβανομένης της προβολής του εμβλήματος της Ένωσης για τις ικανότητες που αναφέρονται στα άρθρα 11 και 12 και στο άρθρο 21 παράγραφος 2 στοιχείο γ). Η Επιτροπή αναπτύσσει επικοινωνιακή στρατηγική για την προβολή των απτών αποτελεσμάτων των δράσεων που υλοποιούνται στο πλαίσιο του μηχανισμού της Ένωσης στους πολίτες.

2. Η Επιτροπή απονέμει μετάλλια σε αναγνώριση μακροχρόνιας αφοσίωσης και εξαιρετικής συνεισφοράς υπέρ της πολιτικής προστασίας της Ένωσης.».

13) Το άρθρο 21 τροποποιείται ως εξής:

α) στην παράγραφο 1, το στοιχείο ι) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«ι) δημιουργία, διαχείριση και διατήρηση των ικανοτήτων rescEU σύμφωνα με το άρθρο 12»,

β) η παράγραφος 2 τροποποιείται ως εξής:

ι) στο πρώτο εδάφιο, το στοιχείο γ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«γ) σε όλες τις δαπάνες που είναι αναγκαίες για να αναβαθμιστούν ή να επισκευαστούν οι ικανότητες αντιμετώπισης σε ένα επίπεδο ετοιμότητας και διαθεσιμότητας που να καθιστά δυνατή την ανάπτυξή τους ως τμήμα της Ευρωπαϊκής Δεξαμενής Πολιτικής Προστασίας, σύμφωνα με τις ποιοτικές απαιτήσεις της Ευρωπαϊκής Δεξαμενής Πολιτικής Προστασίας και, κατά περίπτωση, τις συστάσεις που διατυπώνονται στη διαδικασία πιστοποίησης (“δαπάνες προσαρμογής”). Στις εν λόγω δαπάνες μπορούν να συμπεριλαμβάνονται δαπάνες σχετικές με τη λειτουργικότητα, τη διαλειτουργικότητα των μονάδων και άλλων ικανοτήτων αντιμετώπισης, την αυτονομία, την αυτάρκεια, τη δυνατότητα μεταφοράς, τη συσκευασία και άλλες αναγκαίες δαπάνες, υπό την προϋπόθεση ότι οι εν λόγω δαπάνες συνδέονται ειδικά με τη συμμετοχή των ικανοτήτων στην Ευρωπαϊκή Δεξαμενή Πολιτικής Προστασίας.

Οι δαπάνες προσαρμογής μπορούν να καλύπτουν:

i) το 75 % των επιλέξιμων δαπανών σε περίπτωση αναβάθμισης, υπό την προϋπόθεση ότι το εν λόγω ποσό δεν υπερβαίνει το 50 % των μέσων δαπανών σύστασης των ικανοτήτων, και

ii) το 75 % των επιλέξιμων δαπανών στην περίπτωση επισκευής.

Οι ικανότητες αντιμετώπισης που λαμβάνουν χρηματοδότηση βάσει των σημείων i) και ii) καθίστανται διαθέσιμες στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Δεξαμενής Πολιτικής Προστασίας για ελάχιστο χρονικό διάστημα που συνδέεται με τη ληφθείσα χρηματοδότηση και κυμαίνεται μεταξύ 3 και 10 ετών, αρχής γενομένης από την πραγματική τους διαθεσιμότητα στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Δεξαμενής Πολιτικής Προστασίας, εκτός εάν η οικονομική διάρκεια ζωής τους είναι συντομότερη.

Οι δαπάνες προσαρμογής μπορούν να αποτελούνται από μοναδιαίες δαπάνες ή ποσά κατ' αποκοπήν που καθορίζονται ανά κατηγορία ικανοτήτων.»

ii) το πρώτο εδάφιο στοιχείο δ) και το δεύτερο εδάφιο διαγράφονται,

γ) προστίθενται οι ακόλουθες παράγραφοι:

«3. Η χρηματοδοτική συνδρομή για τη δράση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο ι) καλύπτει τις αναγκαίες δαπάνες για τη διασφάλιση της διαθεσιμότητας και της δυνατότητας ανάπτυξης των ικανοτήτων rescEU στο πλαίσιο του μηχανισμού της Ένωσης σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο της παρούσας παραγράφου.

Η Επιτροπή διασφαλίζει ότι η χρηματοδοτική συνδρομή που αναφέρεται στην παρούσα παράγραφο αντιστοιχεί τουλάχιστον στο 80 % και δεν υπερβαίνει το 90 % του συνολικού εκτιμώμενου κόστους που είναι αναγκαίο για τη διασφάλιση της διαθεσιμότητας και της δυνατότητας ανάπτυξης των ικανοτήτων rescEU στο πλαίσιο του μηχανισμού της Ένωσης. Το υπόλοιπο ποσό βαρύνει τα κράτη μέλη που φιλοξενούν τις ικανότητες rescEU. Το συνολικό εκτιμώμενο κόστος για κάθε είδος ικανότητας rescEU καθορίζεται μέσω εκτελεστικών πράξεων που εκδίδονται δυνάμει του άρθρου 32 παράγραφος 1 στοιχείο ζ). Το συνολικό εκτιμώμενο κόστος υπολογίζεται λαμβάνοντας υπόψη τις κατηγορίες των επιλέξιμων δαπανών που περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ια.

Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 30 για να τροποποιεί το παράρτημα Ια όσον αφορά τις κατηγορίες των επιλέξιμων δαπανών.

Η χρηματοδοτική συνδρομή που αναφέρεται στην παρούσα παράγραφο μπορεί να υλοποιείται μέσω πολυετών προγραμμάτων εργασίας. Για δράσεις οι οποίες εκτείνονται πέραν του ενός έτους, οι δημοσιονομικές δεσμεύσεις δύνανται να κατανέμονται σε ετήσιες δόσεις.

4. Ως προς τις ικανότητες που δημιουργούνται για την αντιμετώπιση χαμηλής πιθανότητας κινδύνων με μεγάλο αντίκτυπο, οι οποίες καθορίζονται με εκτελεστικές πράξεις που εκδίδονται δυνάμει του άρθρου 32 παράγραφος 1 στοιχείο ηα), η χρηματοδοτική συνδρομή της Ένωσης καλύπτει όλες τις αναγκαίες δαπάνες για τη διασφάλιση της διαθεσιμότητας και της δυνατότητας ανάπτυξης.

5. Οι δαπάνες που αναφέρονται στην παράγραφο 3 μπορεί να απαρτίζονται από μοναδιαίες δαπάνες, κατ' αποκοπήν ποσά ή κατ' αποκοπή συντελεστές που καθορίζονται ανά κατηγορία ή είδος ικανοτήτων, κατά περίπτωση.»

14) Το άρθρο 23 τροποποιείται ως εξής:

α) ο τίτλος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Επιλέξιμες δράσεις στον τομέα του εξοπλισμού και των επιχειρήσεων»,

β) παρεμβάλλεται η ακόλουθη παράγραφος:

«1α. Η χρηματοδοτική συνδρομή της Ένωσης για τη μεταφορά μη προδεδειγμένων στην Ευρωπαϊκή Δεξαμενή Πολιτικής Προστασίας ικανοτήτων, οι οποίες αναπτύσσονται σε περίπτωση υφιστάμενης ή επαπειλούμενης καταστροφής εντός ή εκτός της Ένωσης, δεν υπερβαίνει το 75 % των συνολικών επιλέξιμων δαπανών.»

γ) οι παράγραφοι 2, 3 και 4 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Το ύψος της χρηματοδοτικής συνδρομής της Ένωσης για ικανότητες που προδεδειγούνται στην Ευρωπαϊκή Δεξαμενή Πολιτικής Προστασίας δεν υπερβαίνει το 75 % των επιχειρησιακών δαπανών των ικανοτήτων, συμπεριλαμβανομένης της μεταφοράς, σε περίπτωση υφιστάμενης ή επαπειλούμενης καταστροφής εντός της Ένωσης ή συμμετέχοντος κράτους.

3. Η χρηματοδοτική συνδρομή της Ένωσης για τη μεταφορά δεν υπερβαίνει το 75 % των συνολικών επιλέξιμων δαπανών που σχετίζονται με τη μεταφορά των προδεδειγμένων ικανοτήτων στην Ευρωπαϊκή Δεξαμενή Πολιτικής Προστασίας, όταν αναπτύσσονται σε περίπτωση υφιστάμενης ή επαπειλούμενης καταστροφής εκτός της Ένωσης, όπως αναφέρεται στο άρθρο 16.

4. Η χρηματοδοτική συνδρομή της Ένωσης για τους μεταφορικούς πόρους μπορεί επιπροσθέτως να καλύπτει έως και το 100 % των συνολικών επιλέξιμων δαπανών που περιγράφονται στα στοιχεία α), β), γ) και δ), εφόσον αυτό είναι αναγκαίο ώστε η συγκέντρωση της βοήθειας των κρατών μελών να καταστεί επιχειρησιακά αποτελεσματική και εφόσον οι δαπάνες αφορούν ένα εκ των ακόλουθων:

- α) τη βραχυπρόθεσμη μίσθωση αποθηκευτικής ικανότητας για την προσωρινή διατήρηση της βοήθειας των κρατών μελών προκειμένου να διευκολυνθεί η συντονισμένη μεταφορά της,
- β) τη μεταφορά από το κράτος μέλος που προσφέρει τη βοήθεια στο κράτος μέλος που διευκολύνει τη συντονισμένη μεταφορά της,
- γ) την επανασυσκευασία της βοήθειας των κρατών μελών ώστε να αξιοποιηθούν στο έπακρο οι διαθέσιμες μεταφορικές ικανότητες ή προκειμένου να εκπληρωθούν συγκεκριμένες επιχειρησιακές απαιτήσεις ή
- δ) την τοπική μεταφορά, διαμετακόμιση και αποθήκευση της συγκεντρωμένης βοήθειας ώστε να διασφαλιστεί η συντονισμένη παράδοση στον τελικό προορισμό της αιτούσας χώρας.

4α. Όταν οι ικανότητες rescEU χρησιμοποιούνται για εθνικούς σκοπούς σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 5, όλες οι δαπάνες, συμπεριλαμβανομένων των δαπανών συντήρησης και επισκευής, καλύπτονται από το κράτος μέλος που χρησιμοποιεί τις ικανότητες.

4β. Σε περίπτωση ανάπτυξης των ικανοτήτων rescEU στο πλαίσιο του μηχανισμού της Ένωσης, η χρηματοδοτική συνδρομή της Ένωσης καλύπτει το 75 % των επιχειρησιακών δαπανών.

Κατά παρέκκλιση από το πρώτο εδάφιο, η χρηματοδοτική συνδρομή της Ένωσης καλύπτει το 100 % των επιχειρησιακών δαπανών των ικανοτήτων rescEU που είναι αναγκαίες για την αντιμετώπιση καταστροφών μικρής πιθανότητας με μεγάλο αντίκτυπο, εφόσον οι εν λόγω ικανότητες αναπτύσσονται στο πλαίσιο του μηχανισμού της Ένωσης.

4γ. Ως προς την ανάπτυξη ικανοτήτων εκτός της Ένωσης, όπως αναφέρεται στο άρθρο 12 παράγραφος 10, η χρηματοδοτική συνδρομή της Ένωσης καλύπτει το 100 % των επιχειρησιακών δαπανών.

4δ. Όταν η χρηματοδοτική συνδρομή της Ένωσης που αναφέρεται στο παρόν άρθρο δεν καλύπτει το 100 % των δαπανών, το υπόλοιπο ποσό των δαπανών βαρύνει τον αιτούντα βοήθεια, εκτός εάν συμφωνηθεί διαφορετικά με το κράτος μέλος που προσφέρει τη βοήθεια ή το κράτος μέλος που φιλοξενεί τις ικανότητες rescEU.»

δ) προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος:

«8. Οι δαπάνες μεταφοράς μπορεί να αποτελούνται από μοναδιαίες δαπάνες, ποσά κατ' αποκοπήν ή κατ' αποκοπήν συντελεστές που καθορίζονται ανά κατηγορία δαπανών.»

15) Στο άρθρο 26, οι παράγραφοι 1 και 2 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Οι δράσεις που χρηματοδοτούνται δυνάμει της παρούσας απόφασης δεν λαμβάνουν συνδρομή από άλλα ενωσιακά χρηματοδοτικά μέσα. Ωστόσο, σύμφωνα με το άρθρο 191 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) 2018/1046 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*), η χρηματοδοτική συνδρομή που χορηγείται δυνάμει των άρθρων 21, 22 και 23 της παρούσας απόφασης δεν εμποδίζει τη χρηματοδότηση από άλλα ενωσιακά μέσα σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται σε αυτά.

Η Επιτροπή μεριμνά ώστε οι αιτούντες χρηματοδοτική συνδρομή δυνάμει της παρούσας απόφασης και οι δικαιούχοι της εν λόγω συνδρομής να παρέχουν στην Επιτροπή πληροφορίες σχετικά με τη χρηματοδοτική συνδρομή που λαμβάνουν από άλλες πηγές, συμπεριλαμβανομένου του γενικού προϋπολογισμού της Ένωσης, και σχετικά με εκκρεμείς αιτήσεις χρηματοδότησης.

2. Αναπτύσσονται συνέργειες, συμπληρωματικότητα και αυξημένος συντονισμός με άλλα ενωσιακά μέσα, όπως τα μέσα που στηρίζουν τη συνοχή, την αγροτική ανάπτυξη, την έρευνα, την υγεία, τις πολιτικές για τη μετανάστευση και την ασφάλεια, καθώς και το Ταμείο Αλληλεγγύης της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σε περίπτωση αντιμετώπισης ανθρωπιστικών κρίσεων σε τρίτες χώρες, η Επιτροπή διασφαλίζει τη συμπληρωματικότητα και τη συνοχή των δράσεων που χρηματοδοτούνται δυνάμει της παρούσας απόφασης και των δράσεων που χρηματοδοτούνται δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/96 και διασφαλίζει ότι οι δράσεις αυτές υλοποιούνται σύμφωνα με την Ευρωπαϊκή Κοινή Αντίληψη για την Ανθρωπιστική Βοήθεια.

(*) Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 2018/1046 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιουλίου 2018, σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης, την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΕ) αριθ. 1296/2013, (ΕΕ) αριθ. 1301/2013, (ΕΕ) αριθ. 1303/2013, (ΕΕ) αριθ. 1304/2013, (ΕΕ) αριθ. 1309/2013, (ΕΕ) αριθ. 1316/2013, (ΕΕ) αριθ. 223/2014, (ΕΕ) αριθ. 283/2014 και της απόφασης αριθ. 541/2014/ΕΕ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012 (ΕΕ L 193 της 30.7.2018, σ. 1).».

16) Το άρθρο 28 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Στον μηχανισμό της Ένωσης μπορούν να συμμετέχουν:

α) χώρες της Ευρωπαϊκής Ζώνης Ελεύθερων Συναλλαγών (ΕΖΕΣ) που είναι μέλη του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (ΕΟΧ), σύμφωνα με τις διατάξεις που προβλέπονται στη συμφωνία για τον ΕΟΧ, και άλλες ευρωπαϊκές χώρες εφόσον αυτό προβλέπεται από συμφωνίες και διαδικασίες,

β) υπό προσχώρηση χώρες, υποψήφιες χώρες και εν δυνάμει υποψήφιοι, σύμφωνα με τις γενικές αρχές και τους γενικούς όρους και προϋποθέσεις συμμετοχής τους στα προγράμματα της Ένωσης που καθορίζονται στις αντίστοιχες συμφωνίες-πλαίσια και αποφάσεις του Συμβουλίου Σύνδεσης ή σε παρόμοιες συμφωνίες.

1α. Η συμμετοχή στον μηχανισμό της Ένωσης περιλαμβάνει τη συμμετοχή στις δραστηριότητες του σύμφωνα με τους στόχους, τις απαιτήσεις, τα κριτήρια, τις διαδικασίες και τις προθεσμίες που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση και πραγματοποιείται σύμφωνα με τις ειδικές προϋποθέσεις που ορίζονται στις συμφωνίες μεταξύ της Ένωσης και του συμμετέχοντος κράτους.».

β) η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Διεθνείς ή περιφερειακοί οργανισμοί ή χώρες στις οποίες εφαρμόζεται η Ευρωπαϊκή Πολιτική Γειτονίας μπορούν να συνεργάζονται σε δραστηριότητες που αναπτύσσονται στο πλαίσιο του μηχανισμού της Ένωσης, εφόσον αυτό επιτρέπεται από σχετικές διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες μεταξύ των εν λόγω οργανισμών ή χωρών και της Ένωσης.».

17) Το άρθρο 30 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 30

Άσκηση των κατ' εξουσιοδότηση αρμοδιοτήτων

1. Η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις ανατίθεται στην Επιτροπή υπό τους όρους του παρόντος άρθρου.

2. Η εξουσία για την έκδοση των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που αναφέρονται στο άρθρο 19 παράγραφοι 5 και 6 ανατίθεται στην Επιτροπή έως τις 31 Δεκεμβρίου 2020.

3. Η εξουσία για την έκδοση κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που αναφέρονται στο άρθρο 21 παράγραφος 3 ανατίθεται στην Επιτροπή επ' αόριστον από την 21η Μαρτίου 2019.

4. Η προβλεπόμενη στο άρθρο 19 παράγραφοι 5 και 6 και στο άρθρο 21 παράγραφος 3 ανάθεση εξουσιών δύναται να ανακληθεί, ανά πάσα στιγμή, από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης περατώνει την εξουσιοδότηση που προσδιορίζεται στην εν λόγω απόφαση. Αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσης της απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται σε αυτήν. Δεν θίγει το κύρος των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που ισχύουν ήδη.

5. Πριν από την έκδοση κατ' εξουσιοδότηση πράξης, η Επιτροπή διαβουλεύεται με εμπειρογνώμονες οι οποίοι ορίζονται από κάθε κράτος μέλος σύμφωνα με τις αρχές που καθορίζονται στη διοργανική συμφωνία της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου.

6. Μόλις εκδώσει μια κατ' εξουσιοδότηση πράξη, η Επιτροπή την κοινοποιεί ταυτοχρόνως στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

7. Κάθε κατ' εξουσιοδότηση πράξη που εκδίδεται σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφοι 5 και 6 και το άρθρο 21 παράγραφος 3 τίθεται σε ισχύ μόνον εφόσον δεν διατυπωθούν αντιρρήσεις είτε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο εντός δύο μηνών από την ημέρα που η πράξη κοινοποιείται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο ή αν, πριν λήξει αυτή η περίοδος, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημερώσουν αμφότερα την Επιτροπή ότι δεν θα προβάλουν αντιρρήσεις. Η περίοδος αυτή παρατείνεται κατά δύο μήνες κατόπιν πρωτοβουλίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.»

18) Στο άρθρο 32 παράγραφος 1, τα στοιχεία ζ) και η) αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

ζ) τη δημιουργία, τη διαχείριση και τη διατήρηση των rescEU, όπως προβλέπεται στο άρθρο 12, συμπεριλαμβανομένων των κριτηρίων για τις αποφάσεις ανάπτυξης και τις επιχειρησιακές διαδικασίες, καθώς και το κόστος όπως αναφέρεται στο άρθρο 21 παράγραφος 3·

η) τη δημιουργία και την οργάνωση του Δικτύου Γνώσεων για την Πολιτική Προστασία της Ένωσης, όπως προβλέπεται στο άρθρο 13·

ηα) τις κατηγορίες κινδύνων χαμηλής πιθανότητας με μεγάλο αντίκτυπο και τις αντίστοιχες ικανότητες για τη διαχείρισή τους, όπως αναφέρεται στο άρθρο 21 παράγραφος 4·

ηβ) τα κριτήρια και τις διαδικασίες για την αναγνώριση μακροχρόνιας αφοσίωσης και εξαιρετικών συνεισφορών υπέρ της πολιτικής προστασίας της Ένωσης, όπως αναφέρεται στο άρθρο 20α.»

19) Το άρθρο 34 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 34

Αξιολόγηση

1. Οι δράσεις που λαμβάνουν χρηματοδοτική συνδρομή παρακολουθούνται τακτικά προκειμένου να ελέγχεται η υλοποίησή τους.

2. Η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο κάθε δύο χρόνια σχετικά με τις επιχειρήσεις και την πρόοδο που συντελείται βάσει των άρθρων 11 και 12. Η έκθεση περιλαμβάνει πληροφορίες σχετικά με την επιτελούμενη πρόοδο όσον αφορά την επίτευξη των στόχων σε επίπεδο ικανοτήτων και τις εναπομένουσες ελλείψεις, όπως αναφέρονται στο άρθρο 11 παράγραφος 2, λαμβάνοντας υπόψη τη δημιουργία των ικανοτήτων rescEU σύμφωνα με το άρθρο 12. Η έκθεση παρέχει επίσης μια επισκόπηση των εξελίξεων που αφορούν τον προϋπολογισμό και το κόστος σχετικά με τις ικανότητες αντιμετώπισης, καθώς και εκτίμηση της ανάγκης για περαιτέρω ανάπτυξη των εν λόγω ικανοτήτων.

3. Η Επιτροπή αξιολογεί την εφαρμογή της παρούσας απόφασης και υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο, έως τις 31 Δεκεμβρίου 2023 και ανά πενταετία στη συνέχεια, ανακοίνωση σχετικά με την αποτελεσματικότητα, την οικονομική αποδοτικότητα και τη συνεχή εφαρμογή της παρούσας απόφασης, ιδίως όσον αφορά το άρθρο 6 παράγραφος 4, και των ικανοτήτων rescEU. Η εν λόγω ανακοίνωση συνοδεύεται, κατά περίπτωση, από προτάσεις τροποποίησης της παρούσας απόφασης.»

20) Το άρθρο 35 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 35

Μεταβατικές διατάξεις

Έως την 1η Ιανουαρίου 2025, η χρηματοδοτική συνδρομή της Ένωσης μπορεί να παρέχεται για να καλύπτει το 75 % των δαπανών που είναι αναγκαίες για την εξασφάλιση ταχείας πρόσβασης σε εθνικές ικανότητες αντίστοιχες των οριζόμενων σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 2. Προς τον σκοπό αυτό, η Επιτροπή μπορεί να χορηγεί άμεσες επιχορηγήσεις στα κράτη μέλη χωρίς πρόσκληση υποβολής προτάσεων.

Οι ικανότητες που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο ορίζονται ως ικανότητες rescEU μέχρι το τέλος της παρούσας μεταβατικής περιόδου.

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 12 παράγραφος 6, η απόφαση για την ανάπτυξη των ικανοτήτων που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο λαμβάνεται από το κράτος μέλος που τις έχει καταστήσει διαθέσιμες ως ικανότητες rescEU. Όταν εγχώριες καταστάσεις έκτακτης ανάγκης, ανώτερη βία ή, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, σοβαροί λόγοι εμποδίζουν τη διάθεση εκ μέρους κράτους μέλους των ικανοτήτων αυτών για συγκεκριμένη καταστροφή, το εν λόγω κράτος μέλος ενημερώνει την Επιτροπή, το συντομότερο δυνατόν, κάνοντας αναφορά στο παρόν άρθρο.»

21) Το άρθρο 38 διαγράφεται.

22) Οι αναφορές στην «Ευρωπαϊκή Ικανότητα Αντιμετώπισης Έκτακτων Αναγκών», στην «ΕΙΑΕΑ» και στην «εθελοντική δεξαμενή» καθ' όλο το κείμενο της απόφασης αντικαθίστανται από αναφορά στην «Ευρωπαϊκή Δεξαμενή Πολιτικής Προστασίας».

23) Παρεμβάλλεται το παράρτημα Ια που περιέχεται στο παράρτημα της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Οι υφιστάμενες ρυθμίσεις που εμπίπτουν στο άρθρο 28 της απόφασης αριθ. 1313/2013/ΕΕ εξακολουθούν να ισχύουν μέχρις ότου αντικατασταθούν κατά περίπτωση.

Στρασβούργο, 13 Μαρτίου 2019.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος
A. TAJANI

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
G. CIAMBA

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ια

**ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΔΑΠΑΝΩΝ ΠΟΥ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΛΕΞΙΜΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΟΥ ΣΥΝΟΛΙΚΟΥ
ΕΚΤΙΜΩΜΕΝΟΥ ΚΟΣΤΟΥΣ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 21 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 3**

1. Δαπάνες εξοπλισμού
 2. Δαπάνες συντήρησης, συμπεριλαμβανομένων των δαπανών επισκευής
 3. Έξοδα ασφάλισης
 4. Δαπάνες εκπαίδευσης
 5. Δαπάνες αποθήκευσης
 6. Δαπάνες πιστοποίησης και καταχώρισης
 7. Κόστος αναλώσιμων υλικών
 8. Δαπάνες προσωπικού που απαιτείται για τη διασφάλιση της διαθεσιμότητας και της δυνατότητας ανάπτυξης των ικανοτήτων rescEU.».
-